

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 31-33 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914 under the Act of March 8, 1879.Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакції не відповідає.

За кожен зміст відповідає не відповідає.

3 Канади нашіх поштових грошей лише на т. зв. Foreign Money Order.
Тек. „Свобода“: Вільям 4-0237. — Тек. У. Н. Соколов: Вільям 4-0106.

Адреса: „СВОБОДА“, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ВАЖНЕ, ЩО МИ САЖИ МОЖЕМО Й ЗРОБИМО

Не було би ніякої потреби як тричі писати про те, що сказав міністер Бенеш про Підкарпаття, коли ми вміли глядіти на такі події значимими очима. Ми добре вже відчили на нашій шкіль, що значить орієнтуватися на різніми чужинськими міністрами. Ми вже нераз висвітлювали ту деспотизацію, яка поширюється в масах, коли їх годують ріжними інтерпретаціями в чужих очах, ніж в нашій справі, ріжними розмовами з ріжними визначними урядовими особами і т. п. Ми вже знаємо добре, яка з цього виходить шкода, коли наші очі завжди звернені на когось другого, на якусь чужу державу, на міністрів у Варшаві, Празі, Букарешті чи Москві, на те, що вони думають і звяблюють.

І тому є недорічність витягати з поїздки Бенеша на Підкарпаття такі висновки, як їх робить „Діло“, коли пише: „Його подорож стане не лише тактично-політичним засобом чехословацької дипломатії, а не лише маніфестацією державної єдності Закарпаття з ЧСР та симпатій закарпатського населення до самої особи достойного гостя, але і справжньою історичною подією в житті тієї країни. Бо такою подією треба вважати велику політичну промову, яку він вголосив на святий академії в Ужгороді“.

Колиб такі слова появились в газетах, видаваних на Підкарпатті, то це можна би це виправдати локалізмом опортунізмом, зм'ягчанням великою людяністю за всяку ціну шось „виблагати“ від чехословацького уряду, як теж націоналізм безсилля, з огляду на неосвідомлені народні маси. Писати таке у Львові, значить звертати шлях боротьби українського народу за свою державу до жеранини за автономію, добувачу „історичну подію“ в тім, коли якась частина нашої землі зливається в єдність з чужою на державно і владою. Це значить вертатись до того стану, який був за часів Австрії і царської Росії.

Хочемо вжити, що „Діло“ правдоподібно виступило тут в ролі „жирного Малороса“. Воно представило Бенеша як розумного дипломата, котрий має віддавати визнати міжнародні зобов'язання щодо автономії й обіцяє від імені уряду ті зобов'язання виконати. Це, річ ясна, в протизаставі до польського уряду і польських міністрів, котрі про автономію для Українців й слухати не хочуть. Бо якби „Діло“ писало це з власного переконання, то було би ще гірше.

Та в ніякому разі погодитись з ним не можна. Бо треба ставити справу так, що навіть про автономію заговорити Бенеші чи польські Беки тоді, як ми самі, своєю власною силою, зуміємо їх до цього, як ми самі зможемо зрушити українську справу на міжнародний ринок до такої міри, що наші окупанти будуть змушені звертатися до нас, а не ми до них. А ми самі думаймо про свою державу, а не про автономію.

НА УКРАЇНСЬКОМУ ПОГРАНИЧІ

Найдаліше на захід висунути українську землю між Пограмом і Синоном назвали Лемківцями. Кажуть, що суміжні Боики передражували там мешканців заводу за їх слово „лем“ (у значенні нашого „тільки, лише, лише“). На частині народу це в 14. столітті сягало аж від Карпат. Сидіти про це сеє з такими назовами, як Яворки, Біла Вода, Чорна Вода і Шляхові, повіту Нова Торг, які задержали свою українську мову й греко-лат. обряд до сьогодні, дарма, що віддали від Кракова за левів 10 миль. Польський літописець Ян Длугош пише у своїх літописі, що „Русь (це українська держава) сягала аж від Карпат“. Опісуючи поділ короля Казимира Великому на землі галицько-волинського князівства, згадує, що „Короню і Сянік (оба старинні городи українських князів) попали в руки Казимира як перша воєнна добыча“.

Шойно коли польський король Володислав Локотек переніс свою столицю з Гієзна до Кракова, почалося гонення України зліди Кракова на підгір'я й у гори. Мабути завдати тієї обставини, що на Лемківщині було мало дворів, Лемки не знали польських впливів до тієї міри, щоб це порушувало їх національне обличчя. Бєз ширшого світогляду, живучи на о-країнах, вони не мали високої національної свідомості й їм легко підпадало під впливи своїх, москвофільських священників. Ці священники оглядалися на царську Росію як на свою батьківщину. Хоч самі греко-католики, то все такі гадівали на православ'я, головною темою воно було науковою релігійною темою Росії та її царів. Ці впливи вже до нині спричинили введення православ'я деклам в тих сторонах.

По впливі скріпився польський вплив. Цей же український вітків розсіявся під самим серцем, під брамами історичного міста Кракова. А ші Лемки стали вже свідомі, що сьогодні з одного боку під впливом своїх братів, що задана виїхали до Америки, а з другого боку під впливом воскреснення галицько-українського держави. Тому свідомість українського елементу коло етнографічно-польської межі на всякий випадок небажане й небезпечне. Вітати лемківських чинників на Лемківщині; тих чинників, що все це не викликають ідеалу одностайності держави.

Шойно цей вплив успішніший, витиски, треба навіть своє власне (польське) суспільство переконати, що Лемківщина, це тільки „зручність“ Польки, який походження зрештою, волоське. Тих Волохів, що то колись нібито вітали перед Татарами й осли в цих недовідушних околицях. До такої дурниці долавався раз один польський дивізіон. З другого боку, ті самі польські чинники помагають закріплюватися теперішньому польському православ'ю. При цьому ще й провадять на тих нечисленних українських священників, що працюють не тільки в церкві, але й у громад.

Щоби відвернути від себе увагу, ширять півурядові й москвофільські чинники опінію, що православ'я шириться як вияв ненависті, як протест „проти розпалітованих українських священників та інтелігентів, які Лемків насильно українізувати“. На диво, навіть такі поважний католицький журнал, як „Орієнт“ (у першому зшитку) збавив з пантелику й пише, що український каєр у Галичині пішов по лінії української ідеології, тому це послужило за претекст до ширення православ'я (на Лемківщині). Тимчасом самі Лемки писемно послали, ба й коштів не жаліють на подорож до духовної влади, коли котрогося із дівляних українських священників мають забрати з їхньої громади. В кожному лемківському селі є сьогодні передплатники українських часописів. Коли в 1933 р. шкільна влада масово переносила відіти українських учителів у корінь Польщу, то під селами виряджали цих українських вчителів у супроводі нестимного жандарма й пана. Читайні Провісти, Кружжя Рішної Школи й кооперативи розвиваються, а Читайні Кавковського стоїть пуста, бо — як писало москвофільське „Слово“, ч. 83 з 1933 р. — „ніхто до них не ходить, тому, бо не має чим. Кружжя Рішної Школи на Лемківщині удержували дитячі садки (кіндергарден), дитячі бібліотеки, улашдували національні свята з дітьми, те-

атралами представлення зі старшими. У 15 селах, у яких переселилися на православ'я, були якраз священники москвофіль.

Тому, що нові православні парохії не можуть дістати переконань греко-католиків, вони будують собі т. зв. „часовні“. Деклами вивінують свою „часовню“ в такій формі. В Ізбах (повіт Грібів), розбили вночі гр. церкву й забрали з неї церковні річи. Інше разом забрали церковні дзвони. Подібно діялося і в Білшареві. Тут таки в день напали православні на гр. церкву й повисили всім разом із дошками. За цими селами пішли Каміна, Банія, Перуна, Коляма Руска, й Богуща. Німа влада зриває у це не встригає. Ці святацтва сприяє закріпленню „жоднебудь релігії, як це можна сумніватися. Але й не в реалії тут річ.

Шойно це бачить відлучити що частину Українців від матеріальної влади у школу новий „Буквар“, складений лемківським наріччям і в польському дусі. Проти цього місцеве населення головною протестує й домагається піклятих книжок загально-українською мовою. Польське „Москвофільське спілка хотіла б бачити Лемківщину виключно своєю доменою, на якій могла би свободно переводити свої москвофільські досвід аж до винищення Лемки включно. Але рахончик цієї спілки перекручує на Лемківщині живий український національний рух, з яким приходиться поводити польським шовіністам і москвофільським провідникам.

НІМЕЧЧИНА ЗБРОЇТЬСЯ.

Між Парижем, Лондоном і Берліном дають ще далі теоретичні розмови й дискусії про те, чи має право Німеччина збільшувати своє зброєння. Ці переговори й дипломатичні ноти скоро вже будуть зовсім безцінними. Бо Німеччина на даний час давно переступила всі приписи Версайського договору щодо обмеження німецької збройної сили. Німеччина горничко зброяється, поспішає поставити своїх ближчих і дальших сусідів перед доканоми фактами.

Про величину німецького зброєння свідчать суми німецького військового бюджету. Рок 1933-го Німеччина витратила на військо 671 мільонів марок. р. 1934 вже аж 1 біліон 354 мільонів марок. Військовий бюджет Німеччини зріс більше як подвійно і то протягом лише одного року!

На які справи витрачає німецький уряд найбільше грошей із військового бюджету? Числа показують, що найбільший приріст у бюджеті дали рік року 1934 військово-летуство та витрати на приватну партію армію Гітлера — так званий „штурмовий відділ“. На військово-повітряну флоту призначено 1934 року 210 мільонів марок, супроти 75 мільонів марок з р. 1933 — отже збільшення на 135 мільонів. На „штурмовий відділ“ в р. 1934 призначено 250 мільонів марок. Так поряд із державним військом і партійною армією Адольфа Гітлера має удержання з державного бюджету.

Головну свою увагу звертає німецький уряд на військово-летуство. Койсь цар Вільгельм II проголошував, що будучність Німеччини є в воєні. Німеччина почала тоді будувати морську флоту, щоб догнати Англію. Теперішня Німеччина, очевидно, бачить будучність Німеччини в повітря. Бо нова війна буде головною війною в повітря. Але також піхоті німецького уряду надає велику вагу. Тому скасовано дотеперішнє правило, що воєнки в армії шкільні 12 років. Тепер до війська беруть тільки на 18 місяців — отже цим способом військової вишколу дається більший скількості людей. Одноразово військовий курс на короткотермінових курсах інші групи населення: штурмовики, члени „Сталевого Шолому“, поліцейські, студенти, безробітні і т. д. Також члени всіх спортивних товариств повинні брати правничу участь у військових вправах. Від участі у них військових вправах не сміє відмовлятися. Ось, наприклад, приказ команданта штурмовики у Кенігсбергу з 23 січня 1934 р.

„Кожний Німець має повинність на будуче віддати своє життя до розпорядження батьківщини. Що не стане до будівничого діла уряду, той не має права на працю й на

жодній і буде трактований як шкідник і зрадник рідного краю... Всі відліди до зброї мужичин від 18 до 35 років мають пристати до спортивних відділів і вжити під проводом начальників-штурмовиків, як спорство так і політично“.

Позатим звертається велику увагу на вишкол старших і студентів високих шкіл та на вивчення летушки. Летувство навчають безплатно. Жінки навчають почтові та залізничні служби, щоб мати готові кадри, які могли би заступити мужичин на випадок війни.

Великі зусилля робить німецький уряд для технічного піднесення військової справи. В хемічних фабриках виробляють із вугля бензин, а також олій, хоч ці матеріали Німеччина хоче купувати за кордоном четвертою дешевше. Німеччина хоче бути на випадок війни забезпечена власною бензином і олією, так потрібним для аеропланових двигунів. Для оборони від чужих літаків у Діссельдорфі фабрики в Німеччині виробляють нові скорострільні гармати. Ці гармати стріляють 1000 разів на одну хвилину.

Також будують у Німеччині масами танки — тяжкі і легкі. Фабрики зброї працюють день і ніч, на три п'ять разів. Їх велика потреба на фронті, робітники для виробу револьверів. Такі спеціалісти беруть навіть із концентраційних таборів, де сидять противники Гітлерового режиму. В Німеччині збудовано велику скількість нових літаків. Від 1931 р. літаки будують міські громади, товариства, фірми і приватні особи. Щоб уникнути жорстокої контролю, ці військово-аеропланні аскають заховані на складах. За короткої часи машини можуть бути змонтовані і готові до лету. В баварській фабриці моторів роблять нових 5,000 моторів для літаків. Виробництво газів і протигазових масок іє в широким розмірі. В знаменитій оптичній фабриці Цайса (Єна) виготовлено знаряддя, який дає змогу держати під обстрілом кожний аероплан, так, що встелі літаків з ліній обстрілу неможливо. Також роблять у Німеччині спроби сплігати особливими проміними автомобілі та аероплани на віддалені.

Світова війна 1914—1918 рр. зруйнувала була половину Європи. Нова європейська війна своїми знаряддями смерті й руйни може цілу Європу обернути в зарина. Технічна сила обертається проти своїх винахідників, проти людини, що виврала від природи її таємниці.

А. Т.

ПОДЯКА.

Я, нижче підписаний член Б. Нестор. Заміта Пресу Інтерпретувати, віддав 145 з. Н. Соколов, складою ширшу подяку головному урядовику нашої організації за злізнення мені допомоги з фонду заможного в сусі 500, котрі стали мені великою поміччю у моїх тяжких положеннях і в несподіваній. Бажаю якнайкраще розвинути У. Н. Соколов. Також дякую місцевим урядовцям за їх труд.

Антін Па, Альтуна, Па.

ДРУКАРНЯ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
„СВОБОДИ“
83 Grand St., Jersey City, N. J.
випускає:

ВСЯКІ ДРУКИ ЯКНАЙКРАЩЕ, ЗАВСІГДА НА ЧАС І ПО НИЗЬКІЙ ЦІНІ.

ДЛЯ ТОВАРИСТВ, ПАРОХІЙ, СІНОВИХ СОТЕНЬ, КУРТКІВ, БРАТСТІВ І ДРУГИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ТА ДЛЯ ПООДИНО. КІЯ ОСІБ ВКОНУЄМО ВСІХ ПОТРЕБИ ДРУКИ.

Гнат Крашанко.

ДВІ НЕВДЯЧНОСТІ.

(Історичне оповідання).

19)

— Він готов погодити, що се чорна невідячність, — сказав до жінки. — Та, Бог простить, бо се для добра нашої дитини... одної дитини!

— Я сказала би, що то у нього чорна невідячність. — Як би не ми, то він був би де під плотом з голоду згинув. Ми його вигодували. Нам завдячує, що тепер може на якійсь доріжці знати собі неосиротий хліб, відлучивши так, що дитини збавились нам.

— Не зробив сего нарочно.

— Він повинен був нарочно.

— Так, бєз нічого, не лишне пустити його в світ. Треба би його винуватити.

— Дай йому, що хочеш, щоб лиш його якнайкраще спекатися з сих сторін. Завтра приїде Поточанський. Ще того треба, щоб аби зійшлася... — Дай і півтора!... Да... Ми це не знаємо, що стається з тими півтора тисячами, позиченими у Вірменина на окуп

йому трясав. Декоті стиралі слезу з очей. Ларекти стиралі перо і відступив від стола, кажучи:

— Донині ти пару сів. Йому се нагадється!

Бачучи, що муж трясється, сказала:

— Петре! Се для добри нашої одної дитини. Наша совість чиста. Чи ти може хоч би дати йому ці?

— Не плати дурниці! Знаєш, що я волюб бачити її в марках, як мала би вийти за його рога? Донька пана, — за його слуги!

— Дай йому дві тисячі дукатів!

— Та я потерпаю, що не вольме й одного. Не знаю, що в тієї зброї би, коли би Нестор пішов від нас... ну... з тобамі!

Розворська сіла писати Розворський передумав:

— Сего мені се треба було... по неволи, по всіх тих клопотах!

До містечка Бірда поїхав, коли вже займався на світ. Пішов до кімнати, де Нестор спав. Не хотів будити його, та коли двері скрикнули, Нестор сам пробудився. Побачивши Бірду, спитав:

— Що з тобою сталося? Ти збудував? Не доїхав до Зарков?

Бірда вийшов за пазухи гаманець з дукатами і листом. Гаманець поклав на стіл, гу-

кнув з листом простигнувши до Нестора. Рука Бірди дрожала. Нестор відгадав, що його жде Йому в очах потемніло. Хвилю сидів німо з листом у руці. Нарешті розмови, розгорнувши і став читати:

Лист починався дуже сердечливо. І до кінця був сердечливий, та все такі для Нестора страшний.

Довго сидів з прочитаним листом у руці. Бірда не переставав мовчати. Він ще в Заркові вгадав, що стоїть в листі. Аж затрясся, коли почув Нестора:

— Коли така їх воля, щоб я для них і для тих сторін вмер, то скажи Якевичу, що він не бачив мене. Я зараз їду відси, щоб не влізати. Гроші вези назад. Я ще додам тобі...

— Бодай на перші дні листи собі... — Я вже завтра буду в службі. Буду мати більше, як мені треба.

Нестор сказав так, щоб ніхто не чув.

Нестор встав, дає Бірді гроші і від його взяв поштову. Пішов до стайні сідати коня. Бірда за ним.

— Коли вони з тобою такі невідані. Покину їх!

— Не пущай.

— Втечу! Вернусь до моєї орля, бо май вроз як помер. — А як я тебе померу, щоб ти лишився там?...

(Далі буде).

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

ВІХВАЛЮВАЛИ ВІЙНУ.

Читачі життєпису цікавої американської родини Джеймсів, що надала визначних діячів і письменників, заважали, що два брати з цієї родини викрутались від служби в американській армії підчас Горроканської війни, а по війні мали величезні війни всілякі дезертери, "слекери", "прикардані герої" платять війні свою жертву.

ШЕ ОДИН, ШО У ВІЙНІ НЕ БРАЛИ УЧАСТИ.

Заважали при тім нагоді деякі читачі, що з оновників великих маєтків в Америці ні один не служив у Горроканській війні. Як грали воєнні справи, їх не було між людьми, дитини в сніні уніформі.

Вони всі викрутались браком здоров'я. Але всі вони мали величезну масу енергії на збирання величезних маєтків.

ДУРЕНЬ І ПОГО РОШ.

У конгресі ухвалено закон, котрий має на цілі захоронити людей перед війною наслідками біркових спекуляцій.

Підчас дебати сенатор Г'ор. Цей проект має на цілі захоронити діти дурни перед його гуптою. У сумішності, з цим можемо не погодитись. З цим своєю гуптою дурень, дурень, пережити нашу мудрість.

Треба добре пригадати, який, щоби сказати таку жинку заважи. А тут сенатор Г'ор автор цього спостереження, єдиний на обоч. оцей.

ЧУЖИНСЬКИЙ ЗЛО-ЧИНЦЬ.

Американські уроженці люблять декори в балачці, що, мовляв, за повин злочинів винуваті "смілих криминалів".

Подія викрадення дівчинки Робінсон в сніні дивним патронат диву інструкцію. Три хлопчини, котрі до залочину приналежали і були за в'язання мусали на дезертир в'язани-ці, всі Англіо-Сакси. Два з них жили в Америці; третій розійшов в Канаді, але приїхав до Залочину Держав десь у третью частину свого життя.

СВОЯ ДЕРЖАВА.

У західних степів посуха. Федеральний уряд каже, що коло 2 мільйонів голов рогатої худоби можуть винути чи внаслідок нестачі води і трави. Цілі подібні елементарні нещастя стрічає українського селянина під Польщею, Україна жинуть вичинати тоді в польських газетах, як уряд збирається покласти Полькам використати нещастя для вичини українського селянина з його пращанією та осадження на ній польських козачиств.

НЕДОСКОНАЛІ ЗРАЗКИ.

Бізнесменські агенти часто представляють російське большевицьке шкідництво як зразок, гідний наслідування.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за квітень 1934 року.

ПРИХІД:

Видаті	Залишки
1. 276.89	133. 35.59
2. 106.80	195. 14.03
3. 47.80	195. 14.03
4. 21.57	8.29
5. 58.84	11.56
6. 28.60	198. 11.56
7. 145.38	37.23
8. 99.25	201. 37.23
9. 20.17	12.86
10. 74.84	24.58
11. 88.43	24.58
12. 19.80	206. 24.58
13. 50.82	31.82
14. 35.89	209. 31.82
15. 20.17	209. 31.82
16. 11.53	210. 25.70
17. 19.22	108.37
18. 3.76	213. 108.37
19. 19.60	213. 108.37
20. 19.34	213. 108.37
21. 16.52	216. 30.41
22. 82.07	218. 80.63
23. 20.23	218. 80.63
24. 23.08	45.28
25. 32.06	221. 166.34
26. 22.69	223. 66.31
27. 38.27	223. 66.31
28. 28.39	223. 66.31
29. 23.23	223. 66.31
30. 23.23	223. 66.31
31. 23.23	223. 66.31
32. 23.23	223. 66.31
33. 23.23	223. 66.31
34. 23.23	223. 66.31
35. 23.23	223. 66.31
36. 23.23	223. 66.31
37. 23.23	223. 66.31
38. 23.23	223. 66.31
39. 23.23	223. 66.31
40. 23.23	223. 66.31
41. 23.23	223. 66.31
42. 23.23	223. 66.31
43. 23.23	223. 66.31
44. 23.23	223. 66.31
45. 23.23	223. 66.31
46. 23.23	223. 66.31
47. 23.23	223. 66.31
48. 23.23	223. 66.31
49. 23.23	223. 66.31
50. 23.23	223. 66.31
51. 23.23	223. 66.31
52. 23.23	223. 66.31
53. 23.23	223. 66.31
54. 23.23	223. 66.31
55. 23.23	223. 66.31
56. 23.23	223. 66.31
57. 23.23	223. 66.31
58. 23.23	223. 66.31
59. 23.23	223. 66.31
60. 23.23	223. 66.31
61. 23.23	223. 66.31
62. 23.23	223. 66.31
63. 23.23	223. 66.31
64. 23.23	223. 66.31
65. 23.23	223. 66.31
66. 23.23	223. 66.31
67. 23.23	223. 66.31
68. 23.23	223. 66.31
69. 23.23	223. 66.31
70. 23.23	223. 66.31
71. 23.23	223. 66.31
72. 23.23	223. 66.31
73. 23.23	223. 66.31
74. 23.23	223. 66.31
75. 23.23	223. 66.31
76. 23.23	223. 66.31
77. 23.23	223. 66.31
78. 23.23	223. 66.31
79. 23.23	223. 66.31
80. 23.23	223. 66.31
81. 23.23	223. 66.31
82. 23.23	223. 66.31
83. 23.23	223. 66.31
84. 23.23	223. 66.31
85. 23.23	223. 66.31
86. 23.23	223. 66.31
87. 23.23	223. 66.31
88. 23.23	223. 66.31
89. 23.23	223. 66.31
90. 23.23	223. 66.31
91. 23.23	223. 66.31
92. 23.23	223. 66.31
93. 23.23	223. 66.31
94. 23.23	223. 66.31
95. 23.23	223. 66.31
96. 23.23	223. 66.31
97. 23.23	223. 66.31
98. 23.23	223. 66.31
99. 23.23	223. 66.31
100. 23.23	223. 66.31

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за квітень 1934 року.

ВИПАТИ:

Видаті	Залишки
1. 276.89	133. 35.59
2. 106.80	195. 14.03
3. 47.80	195. 14.03
4. 21.57	8.29
5. 58.84	11.56
6. 28.60	198. 11.56
7. 145.38	37.23
8. 99.25	201. 37.23
9. 20.17	12.86
10. 74.84	24.58
11. 88.43	24.58
12. 19.80	206. 24.58
13. 50.82	31.82
14. 35.89	209. 31.82
15. 20.17	209. 31.82
16. 11.53	210. 25.70
17. 19.22	108.37
18. 3.76	213. 108.37
19. 19.60	213. 108.37
20. 19.34	213. 108.37
21. 16.52	216. 30.41
22. 82.07	218. 80.63
23. 20.23	218. 80.63
24. 23.08	45.28
25. 32.06	221. 166.34
26. 22.69	223. 66.31
27. 38.27	223. 66.31
28. 28.39	223. 66.31
29. 23.23	223. 66.31
30. 23.23	223. 66.31
31. 23.23	223. 66.31
32. 23.23	223. 66.31
33. 23.23	223. 66.31
34. 23.23	223. 66.31
35. 23.23	223. 66.31
36. 23.23	223. 66.31
37. 23.23	223. 66.31
38. 23.23	223. 66.31
39. 23.23	223. 66.31
40. 23.23	223. 66.31
41. 23.23	223. 66.31
42. 23.23	223. 66.31
43. 23.23	223. 66.31
44. 23.23	223. 66.31
45. 23.23	223. 66.31
46. 23.23	223. 66.31
47. 23.23	223. 66.31
48. 23.23	223. 66.31
49. 23.23	223. 66.31
50. 23.23	223. 66.31
51. 23.23	223. 66.31
52. 23.23	223. 66.31
53. 23.23	223. 66.31
54. 23.23	223. 66.31
55. 23.23	223. 66.31
56. 23.23	223. 66.31
57. 23.23	223. 66.31
58. 23.23	223. 66.31
59. 23.23	223. 66.31
60. 23.23	223. 66.31
61. 23.23	223. 66.31
62. 23.23	223. 66.31
63. 23.23	223. 66.31
64. 23.23	223. 66.31
65. 23.23	223. 66.31
66. 23.23	223. 66.31
67. 23.23	223. 66.31
68. 23.23	223. 66.31
69. 23.23	223. 66.31
70. 23.23	223. 66.31
71. 23.23	223. 66.31
72. 23.23	223. 66.31
73. 23.23	223. 66.31
74. 23.23	223. 66.31
75. 23.23	223. 66.31
76. 23.23	223. 66.31
77. 23.23	223. 66.31
78. 23.23	223. 66.31
79. 23.23	223. 66.31
80. 23.23	223. 66.31
81. 23.23	223. 66.31
82. 23.23	223. 66.31
83. 23.23	223. 66.31
84. 23.23	223. 66.31
85. 23.23	223. 66.31
86. 23.23	223. 66.31
87. 23.23	223. 66.31
88. 23.23	223. 66.31
89. 23.23	223. 66.31
90. 23.23	223. 66.31
91. 23.23	223. 66.31
92. 23.23	223. 66.31
93. 23.23	223. 66.31
94. 23.23	223. 66.31
95. 23.23	223. 66.31
96. 23.23	223. 66.31
97. 23.23	223. 66.31
98. 23.23	223. 66.31
99. 23.23	223. 66.31
100. 23.23	223. 66.31

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за квітень 1934 року.

ВИПАТИ:

Видаті	Залишки
1. 276.89	133. 35.59
2. 106.80	195. 14.03
3. 47.80	195. 14.03
4. 21.57	8.29
5. 58.84	11.56
6. 28.60	198. 11.56
7. 145.38	37.23
8. 99.25	201. 37.23
9. 20.17	12.86
10. 74.84	24.58
11. 88.43	24.58
12. 19.80	206. 24.58
13. 50.82	31.82
14. 35.89	209. 31.82
15. 20.17	209. 31.82
16. 11.53	210. 25.70
17. 19.22	108.37
18. 3.76	213. 108.37
19. 19.60	213. 108.37
20. 19.34	213. 108.37
21. 16.52	216. 30.41
22. 82.07	218. 80.63
23. 20.23	218. 80.63
24. 23.08	45.28
25. 32.06	221. 166.34
26. 22.69	223. 66.31
27. 38.27	223. 66.31
28. 28.39	223. 66.31
29. 23.23	223. 66.31
30. 23.23	223. 66.31
31. 23.23	223. 66.31
32. 23.23	223. 66.31
33. 23.23	223. 66.31
34. 23.23	223. 66.31
35. 23.23	223. 66.31
36. 23.23	223. 66.31
37. 23.23	223. 66.31
38. 23.23	223. 66.31
39. 23.23	223. 66.31
40. 23.23	223. 66.31
41. 23.23	223. 66.31
42. 23.23	223. 66.31
43. 23.23	223. 66.31
44. 23.23	223. 66.31
45. 23.23	223. 66.31
46. 23.23	223. 66.31
47. 23.23	223. 66.31
48. 23.23	223. 66.31
49. 23.23	223. 66.31
50. 23.23	223. 66.31
51. 23.23	223. 66.31
52. 23.23	223. 66.31
53. 23.23	223. 66.31
54. 23.23	223. 66.31
55. 23.23	223. 66.31
56. 23.23	223. 66.31
57. 23.23	223. 66.31
58. 23.23	223. 66.31
59. 23.23	223. 66.31
60. 23.23	223. 66.31
61. 23.23	223. 66.31
62. 23.23	223. 66.31
63. 23.23	223. 66.31
64. 23.23	223. 66.31
65. 23.23	223. 66.31
66. 23.23	223. 66.31
67. 23.23	223. 66.31
68. 23.23	223. 66.31
69. 23.23	223. 66.31
70. 23.23	223. 66.31
71. 23.23	223. 66.31
72. 23.23	223. 66.31
73. 23.23	223. 66.31
74. 23.23	223. 66.31
75. 23.23	223. 66.31
76. 23.23	223. 66.31
77. 23.23	223. 66.31
78. 23.23	223. 66.31
79. 23.23	223. 66.31
80. 23.23	223. 66.31
81. 23.23	223. 66.31
82. 23.23	223. 66.31
83. 23.23	223. 66.31
84. 23.23	223. 66.31
85. 23.23	223. 66.31
86. 23.23	223. 66.31
87. 23.23	223. 66.31
88. 23.23	223. 66.31
89. 23.23	223. 66.31
90. 23.23	223. 66.31
91. 23.23	223. 66.31
92. 23.23	223. 66.31
93. 23.23	223. 66.31
94. 23.23	223. 66.31
95. 23.23	223. 66.31
96. 23.23	223. 66.31
97. 23.23	223. 66.31
98. 23.23	223. 66.31
99. 23.23	223. 66.31
100. 23.23	223. 66.31

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за квітень 1934 року.

92	7.27	285	2.03
93	30.15	286	6.38
94	46.93	288	8.57
96	14.06	289	4.55
97	11.65	290	8.58
98	66.31	291	13.46
99	54.86	292	43.31
100	1.86	294	70.96
101	15.87	295	17.49
102	76.34	296	17.49
103	10.76	298	32.88
104	126.74	299	16.41
105	67.14	300	73.66
106	80.59	301	29.63
107	7.21	303	38.95
108	57.36	304	29.59
109	55.11	305	46.05
110	6.19	306	27.22
112	83.23	308	39.58

